
Ezek az idők különleges bizalmat kövelenek

By David Wilkerson

December 17, 2007 Minden keresztény hívő azt állítja, hogy bízunk az Úrban. De az igazság az, hogy Isten sok gyermeke nincs arra felkészülve, hogy szembenézzen a világunkban bekövetkező sötét viharokkal. Hacsak nem ragadunk meg egy különleges, rendíthetetlen bizalmat az Úrban, nem leszünk készek a jelenlegi és jövőbeli nehéz időkre.

Amikor a vihar teljes erővel kitör és a bizonytalanság sötét felhőként ráereszkedik az emberiségre, a keresztény hívők tömegei képtelenek lesznek ezt kezelni. Félelemmel telve nem fognak többé győzelmi énekeket énekelni. Kik ezek a hívők, akiket felkészületlenül ér a vihar? Ők azok, akik nem építettek ki imádságos életet az Úrral és nem gyökereztek meg Igéjében.

Istenféle pásztorok évek óta buzdítják a hívőket, hogy naponta szánjanak időt az Istennel való találkozásra imádságban. Köszönet az Úrnak, hogy sokan megtanulták kiönteni szívüket Jézusnak. Ajándékuk a szent hit és bizalom lett. Hitük naponta növekszik mivel az Igén alapszik.

Látjátok, a közösség bizalmat szül. Ha az Úr előtt kiöntjük összes aggodalmunkat, nyugalmával és bizalmával leszünk eltelve: "Bízzatok benne mindenkor, ti népek, öntsétek ki előtte szíveteket, Isten a mi oltalmunk!" (Zsoltárok 62:8) Eszerint a zsoltár szerint a "bizalom" és a "kiöntés" szétválaszthatatlan. Ha az a dolgunk, hogy bízunk mindig az Úrban, még a legsötétebb időkben is, akkor viszont állandóan ki kell öntenünk előtte szívünket is.

Amint a dolgok egyre ijesztőbbé válnak, Istennek olyan népe fog felemelkedni akik egyre bátrabbak lesznek. Ezek azok a hívők akik naponta beszélgetnek az Úrral: "Ezért bizakodva mondjuk: Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem?" (Zsidók 13:6) Isten Igéje világosságot fog adni nekik a legsötétebb időkben is.

Dávid megtanulta, hogy az Úrhoz kiáltson életének minden súlyos helyzetében. Ez az Istenféle ember időre időre egy titkos helyre zárkózott be, és ott öntötte ki szíve félelmét az Úr előtt: "Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltottam, az én Istenemhez, meghallotta hangomat templomában, kiáltásom fülébe jutott...megmentett engem erőss ellenségeimtől." (2Sámuel 22:7,18)

Így később, amikor élete legnagyobb viharával nézett szembe, készen állt. Szívében egy olyan ének zengett amelyet a legsötétebb bizonytalanságban is képes volt énekelni:

"Az Úr az én kőszálam, váram és megmentőm, Istenem, kősziklám, nála keresek oltalmat. Pajzsom, hatalmas szabadítóm és fellegváram, menedékem és szabadítóm, megszabadítasz az erőszaktól. Az Úrhoz kiáltok, aki dicséretre méltó és megszabadulok ellenségeimtől!" (2Sám. 22:2-4)

Dávid felismerte azt a napot, amikor bekövetkezett a vihar. Erőszak vihara, istentelen emberek árvize: "A sír kötelei fonódnak körém, a halál csapdái meredtek rám." (22:6) De ezek nem izgatták Dávidot. Bizalma Istenben gyökerezett, mert naponta közössége volt az Úrral. És Dávid szíve gyönyörködött Isten Igéjében.

Ugyanígy manapság, sok hívő bezárkózik az Úrral és erősdő közösségük nagyobb bizalmat szül. Azonban, kedves szent, ha nem töltesz hűségesen időt az Úrral imádkozásban, kettős félelemnek és kettős rettegésnek nyitod meg magadat amikor rosszra fordul minden.

Ezek az idők nem csak Istenben való általános bizalomra hívnak: különleges idők különleges

bizalmára van szükség. A legtöbb keresztény hívőnek van valamiféle általános bizalma az Úrban. Arra a néhány ígéretre támaszkodunk, ami alkalmazható Krisztus egész testére:

- "Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem?" (*Zsidók 13:6*)
- "Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott." (*Róma 8:28*)
- "Mert nap és pajzs az Úr, kegyelmet és dicsőséget ad az Isten. Nem vonja meg javait az Úr azoktól, akik feddhetetlenül élnek." (*Zsoltárok 84:12*)

Ezek a jól ismert ígéretetek nagy nyugalmat és áldást hoztak Isten népének századokon keresztül. Mégis az ilyen általános ígéreteken túl, Isten különleges ígéreteket is ad a különleges esetekre és időkre, a nehéz időköt is beleértve. Ismernünk és hinnünk kell ezeket az ígéreteket, amikor bátran a kegyelem trónja elé járulunk.

A puritánok, akik Isten óriási áldásait kapták, azt mondták, hogy az Úr minden ígérete szent érvelés. Hitték, hogy a keresztény nem mehet az Úr elé egy általános hittel. Amikor az Úr megparancsolja, hogy bátran jöjünk trónja elé az irgalomért és kegyelemért a szükség idején, akkor nem csak egy általános elképzeléssel kell rendelkezünk arról, hogy miért vagyunk ott. Nem mondhatunk csak ennyit: "Uram, te ismered mi van a szívemben, add, amit te jónak látsz."

Ez talán jónak és alázatosnak hangzik részünkről, de az igazság az, hogy Isten különleges ígéreteket akar adni életünk különleges időszakaira. Azt akarja, hogy szívünkben ragaszkodjunk ezekhez az ígérekhez, így szilárdan és biztonságosan állhatunk, amikor érvelünk elötte.

Szeretnék kiemelni három nagyon különleges időszakot, amikor különleges vagy szokatlan bizalomra van szükség, amely Isten különleges ígéretein alapul:

1. Különleges bizalomra van szükség, amikor engedelmességre hív az Úr és ez ismeretlen területre vezet minket. Isten hihetetlen engedelmességet követelt Ábrahámától: azt kérte, hogy lépjen ki az ismeretlen jövőbe. Ábrahám képes volt megtenni ezt a lépést úgy, hogy nem volt semmi kapaszkodója, csak Isten ígérete: "Az Úr mondta Ábrahámnak: Menj el földedről, rokonságod közül és atyád házából arra a földre, melyet mutatok neked!" (*1Mózes 12:1*)

A zsidókhöz írt levél írója ezt mondja: "Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívott, hogy induljon el arra a helyre amelyet örökségül fog kapni...és elindult nem tudva, hova megy." (*Zsidók 11:8*) Az Úr nem magyarázta el a részletes úttervet. Ehelyett egyszerűen ezt mondta: "Gyűjtsd össze családodat, csomagolj mindent össze, hagyd ott rokonságodat és menj arra a helyre, amit meg fogok mutatni neked."

Hetvenöt éves korban Ábrahámot arra kérte az Úr, hogy teljesen az Úr hűségére támaszkodjon. Nem kapott magyarázatot, leírást, figyelmeztetéseket a lehetséges veszélyekre. Ábrahám pedig elindult, nem tudva semmit. Az egyetlen dolog az ígéret volt, amire támaszkodhatott: "Meg fogom mutatni

neked. Meg foglak áldani téged.”

Felesége, Sára, valószínűleg nem különbözött egyetlen mai asszonytól sem. Talán voltak kérdései amelyeket akármelyik feleség feltenne: “Északra vagy délre megyünk? Milyen ruhát pakoljak? Le fogunk telepedni, vagy vándorolni fogunk?” És Ábrahám csak azt tudta válaszolni, “Isten azt mondta, hogy menjünk tehát megyünk. Meg fogja mutatni a következő lépést, miután elindulunk.”

Néha úgy képzeljük, hogy amikor Isten valamit megparancsol és mi engedelmeskedünk, minden simán fog menni. Azt képzeljük, hogy hálás lesz nekünk engedelmisségünk miatt és ezért az áldás útjára terel. Ábrahám engedelmeskedett Isten hívásának, de a tény az, hogy az egyszeri engedelmisség nem egyenlő egy engedelmes életformával.

Ábrahámnak volt egy ígérete Istentől, de útja során át kellett mennie a Negev sivatagon, hófödte hegyeken, egy másik sivatagon és Kánaán harcospén. Ezután Egyiptomba akkor érkezett meg, amikor éhínség volt. Örülök, hogy Isten nem mondta meg előre az utat Ábrahámnak.

Ez a különleges út különbözött mindentől amit Ábrahám ismert. Az út során azonban soha nem volt veszélyben. Senki nem nyúlhatott hozzá. Isten volt a pajzsa és védelmezője minden nap. Hite miatt Isten barátja lett.

Amikor Isten arra kéri szolgáit, hogy lépjenek az ismeretlenbe, ez nem egy egyszeri esemény. Ez az egész életünre szóló séta. Engedelmisségünkért pedig nagy jutalom vár: “Ezekután az események után így szólt az Úr Ábrahámhöz látomásban: Ne félj Ábrám! Én vagyok a pajzsod: jutalmad igen bőséges.” (1Mózes 15:1)

Isten itt egy dicsőséges nyilatkozatot tesz: Azok akik engedelmeskednek - akik elindulnak anélkül, hogy tudnák mi vár rájuk, de vakon bíznak az Úr szavában - soha nem lesznek védelme nélkül. Ezt mondja: “Pajzsként fogok lebegni felettük. Én leszek a jutalmuk. Magamat adom nekik.”

Gyülekezetünk volt tagját, egy jól ismert színészt Isten arra kért, hogy teljesen adja fel a színészi pályát, engedelmisségként Isten iránt. Szívében jól tudta, hogy Isten hívta őt arra, hogy mindezt otthagyja. Félretette a legjobb mellékszereplőnek járó díjat és kilépett a nagy ismeretlenbe. Nem volt állása sem garanciája egy állásra; kilépett habár nem tudta mihez fog kezdeni.

Másnap az ügynöke felhívta őt, hogy felajánlottak számára egy sztárszerepet egy olyan filmben, amelyben a szakma három legismertebb színészával játszhatna együtt. Miután letette a telefont, ezt mondta: “Nem, Sátán, tudom, hogy mi a terved. Nem változtatok meg a döntésemet.”

Szeretteim, sokak számára hasonlóan lesznek ezek. Akármikor hű engedelmisséggel kilépsz, az ördög csalogatni fog, hogy visszalépj az engedetlenség oldalára. Az engedelmisségnek mindig ára van!

Ugyanazon a héten ez a színész a bíróságon hatalmas győzelmet aratott egy gyermekelhelyezési perben. Pajzsa működött! Megnyerte Krisztust és jutalma maga az Úr lett!

Évekkel ezelőtt Isten arra hívott minket, hogy indítsunk el egy gyülekezetet New Yorkban, a Times Square-en. Nagy lépést jelentett az engedelmisségben, otthagyni Texasban lévő kényelmes környezetünket és a városba jönni. Sem gyülekezetünk, sem épületünk nem volt, és csak kevés pénzzel rendelkezünk. Isten ennyit mondott: “Menjete és veletek leszek. Megáldalak benneteket, én leszek a jutalmatok.”

Így nekivágtunk - és az Úr lett a pajzsunk, éveken keresztül önmagát adta nekünk. Két évtizeddel később egy növekvő, érett, misszió-központú gyülekezet lettünk a Times Square közepén, az ű csodatételének bizonyosságaként.

Isten szava telve van különleges ígéretekkel azok számára akiket arra hív, hogy engedelmesen kilépjenek az ismeretlenbe. Az alábbi csak egy pár ígéret azok közül, amelyekkel Isten trónjához léphetsz. Ezekre alapozhatod az egész életedet:

- "Most azért, ha engedelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok szövetségemet, akkot ti lesztek az Én tulajdonom, valamennyi nép közül." (2Mózes 19:5)

- "Hallgassatok az Én szavamra akkor Istenetek leszek, ti pedig az Én népem lesztek: mindig azon az úton járjatok, amelyet mutatok néktek, hogy jó dolgatok legyen!" (Jeremiás 7:23)

Számunkra is van egy szilárd ígéret, hogy a Szent Szellem velünk lesz engedelmisségünk minden lépése során és a megpróbáltatás idején: "Mi pedig tanúi vagyunk ezeknek az eseményeknek, és tanúja a Szent Szellem is, akit azoknak adott az Isten, akik engedelmeskednek neki." (ApCsel. 5:32)

Ha Isten azt mondja neked, hogy hagyj fel valamivel, lépj és tedd meg. A Biblia tisztán leírja, hogy ha engedelmeskedsz az Úrnak, a Szent Szellemet fogja adni neked hogy vezessen és erőt adjon. Mindennel el fog látni téged ami szükséges az engedelmes életformához.

2. Különleges bizalomra van szükségünk, amikor megélhetésünk veszélyben van. Életemben soha nem beszéltem annyi ijedt emberrel mint mostanában. Amerika teljesen megrémült: építési vállalkozók, ingatlanügynökök, Wall Street szakértők, kereskedők, igazgatók, ügyvédek, étterem-tulajdonosok, kisvállalkozók - mind ugyanazt mondják: "Rosszabb, mint amire számítottunk. És még ennél is rosszabb lesz. Minden bizonytalan."

Bankok érvényesítik jelzálogjogukat az emberek otthona felett. New Yorkban a családok összeköltöznek egy kis lakásba. Országszerte sokan otthagyták jelzáloggal terhelt házaikat, mert adóságuk nagyobb volt mint a ház értéke. Némelyek kiköltöztek anélkül, hogy új címüket meghagyták volna.

Senki nem akar ilyen lehangoló híreket hallani. A puritánoknak volt egy mondásuk: "Ragaszkodásunk megvesztegeti ítéltékességünket." Mindannyian szeretjük Amerikát és az itteni életmódunkat. Ha nem nézünk szembe azzal az igazsággal, hogy a nehéz idők ebben az országban elöttünk vannak, soha nem lesz meg az a bizalmunk és magabiztosságunk amire szükségünk lesz. Meg kell értenünk az időket, hogy el tudjuk kérni Istentől azt a különleges bizalmat, ami átvissz az elöttünk állókon.

De ne hidd, hogy mindez meglepi Jézust. Láta, hogy ez be fog következni. Az, aki számon tartja hajszálaink számát és tudja minden egyes veréb elhullását, már jó előre tudta, hogy mivel fogunk szembenézni ezekben az utolsó időkben. Tudta, hogy az állami költségvetés minden egyes dollárja hova kerül és hogy az adó és ingatlan költségek emelkedni fognak. Tudta, hogy munkanélküliséggel fogunk szembenézni, minden számlánk, szükségletünk, még a gyermekeink száma is ismert volt elötte. Nincs egyetlen olyan dolog amiről áldott Üdvözítőnk ne tudott volna amikor ezt mondta: "Ne

aggódjatok. Mennyei Atyátok ismeri személyes szükségeteket. El fog látni titeket.” (lásd Máté. 6:25-34)

Jézus ugyancsak beszélt az eljövendő veszélyes időről: éhínségek, háborúk, járványok, földrengések, tanácstalanság, szerencsétlenségek, félelem minden oldalról. Mégis ezt mondta: “Még csak ne is gondolj szükségleidre. Ne aggódj miattuk.”

Talán ezt kérdezed: “Hogyan tud egy szükségben lévő keresztény nem aggódni fizikai helyzete miatt?” Csak azt tudom mondani, hogy nem lehet visszalépni Jézus nekünk szóló ígéreteiben. Szavai örökkévaló szavak: “Mondom nektek...” Valójában ezeket a szavakat magunkkal vihetjük Isten trónja elé és ezt mondhatjuk Jézusnak: “Ezek a kiemelt szavaid a Bibliában: “Mondom nektek, ne aggódjatok...gondot viselek rátok.”

Mindegy, hogy milyen erős a vihar, Urunk el fogja látni a madarakat, és a mezők liliomait, a tenger halait. “...Atyátok eltartja őket.” (Máté 6:26)

Egyetlen egy teremtmény sem fog szenvedni az Úr tudta nélkül. Ezt kérdezem: milyen Atya lenne Ő, ha etetné az állatokat és elhanyagolná gyermekeit? Milyen Isten az, aki megszámlolja hajunk szálait, de a pénzt a zsebünkben nem? Erre még gondolni is istenkáromlás! Atyánk ellátja a teljes állatvilágot és a nehéz időkkel függetlenül soha nem hagyja abba. “...nem sokkal inkább titeket, kicsinyhitőket?” (Mt. 6:26-30)

Hiszem, hogy Isten különleges ígérettel látott el minket ezekre az előttünk álló különösen nehéz időkre. Ábrahám és leszármazottai kapták esküként: “Arról az esküről, amellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak; és megadja nekünk, hogy ellenségeink kezéből megszabadulva, félelem nélkül szolgáljunk neki szentségben és igazságban elítte életünk minden napján” (Lukács 1:73-75) Isten megesküdött, hogy megszabadít minden ellenségünktől és félelmetes dologtól, hogy félelem nélkül szolgálhassuk Őt életünk minden napján.

Szeretteim, az éhség ellenség. A ruhátlanság és a szegénység is ellenségek. Isten esküje kell hogy bizalmunk alapköve legyen minden válsághelyzetben, szerencsétlenségben és félelmetes időkben. Arra sürgetlek benneteket, hogy véssétek emlékezetetekbe mindezeket. Legyen ez a szent érvetek a kegyelem trónja előtt .

3. Különleges bizalomra van szükségünk vészterhes időkben, amelyek Isten ítéleteként jelennek meg. Minden igehirdetőnek, aki szereti országunkat riadót kell fűjnia, hogy felébressze a rábízott népet. Úgy hiszem, hogy most Amerika Isten különleges, "megjelölő ítélete" alatt áll. Az ilyen ítéletek az Úr egyedi kézjegyet viselik, amelyekben visszatükrözi az ellene elkövetett bűnököt . Ilyen ítéletek láthatók a Bibliában:

- “Akkor ezt mondta Adóníbezek: Hetven király szedegedett morzsákat asztalom alatt, akiknek kezéről én vágattam le a hüvelykujjakat és lábáról a nagyujjakat...Ez a király mondta, ahogyan én cselekedtem, úgy fizetett meg meg nekem az Isten.” (Bírák 1:7)

- Jezábel Nábót halálát okozta, és vérét a kutyák nyalták fel. Megint láthatjuk Isten megjelölő ítéletét: Jezábel kidobták egy ablakon, meghalt, és a kutyák gyomra lett a temetője.

- Eszter könyvében Hámán felállított egy akasztófát, hogy az istenfélő Mordokajt felakasszák rá, de Hámán függött rajta amikor az összeesküvés kiderült.

- Ászá király, aki Isten prófétájának lábait kalodába bilincselte, halálát beteg lába okozta.

Talán nevezhetjük az ilyen eseteket ironikusnak, de ezek Isten megjelölő ítéletei. Abdiás próféta így összegezi a 15-ik fejezetben: "Amit te csináltál, azt teszik veled is...visszaszáll rád amit elkövettél!"

Most pedig Isten ítélete, amely Amerikát sújtja, bűneink tükörképe. Legnagyobb bűnünk hencegő büszkeségünk, a "bármit meg tudunk csinálni" felfogás. Abban bizakodunk, hogy nemzetünk minden problémát meg tud oldani, minden csatát meg tud nyerni, minden betegségre gyógyszert tud találni. Rendkívül bántunk az egész világgal, bízva katonai hatalmunkban.

Isten hosszú ideig velünk volt. Voltak elnökeink, törvényhozóink, akik a nemzet problémáit megoldották. Tudósaink oltóanyagokat fedeztek fel mindenféle kór ellen: malária, diftéria, himlő, tüdőbaj, kanyaró, paralízis.

Manapság az ilyen felfedezések egyre ritkábbak. Nincs gyógyszer AIDS ellen. És fulladozunk "megoldhatatlan" társadalmi bajainkban: kábítószer, hajléktalanság, káosz az iskolákban, fékezhetetlen bűntények, túlzásfolt börtönök, közegészségügyi válság, nemzetközi szexrabszolga-kereskedelem. Nemrég Amerika az első kölcsönző volt a világon, és most első az adósok között.

Csak nevezd meg a problémát és mi képtelenek vagyunk azt megoldani. Az egyik szenátor hangosan gondolkozva megjegyezte, hogy talán elkérkeztünk a történelemben arra a pontra, amikor a szövetségi kormány három ága nem működik többé. Azt mondta, hogy ezek az ágak "körbetartoznak felelősségre vonhatóság nélkül".

Mélyen szeretem Amerikát. Még mindig kedvelt célállomása a világ menekültjeinek. De Isten megjelölő ítélete ezen az egyszer mindent tudó nemzetben a megalázó rendtelenség és gyámoltalanság. A kormány saját bevallása szerint nem működik. Hová lett büszkeségünk, a "mindent meg tudunk csinálni" biztosítéka? Évekig a fej voltunk, most pedig a faroknak neveznek, amint Mózes 5. könyvében meg van írva.

Isten leghigorúbb "megjelölő ítélete" Amerikán még csak most jön. Mit gondolsz mi lesz ez a szigorú ítélet? Arra gondolok, ahogyan Amerika lábbal tipor mindent ami erkölcsös, szent és Istent félő. Krisztus nevét rendszeresen lábbal tiporják a színházakban és mozikban, ahol a szentség csúfolódás tárgya és a szentségtelent dicsőítik. Jézus alázatos követői az erőt üldözés és gúnyolódás célpontjai.

Mondjátok meg, milyen megjelölő ítélet hasonlít ehhez? Milyen büntetés jár az ilyen gonoszságért? Ezt látom Isten ítéleteként Amerikán, amely az első szuperhatalom volt az egész világon: "...széttűztam őket haragomban és a földre öntöttem levüket." (Ézsaiás 63:6) Isten meg fogja alázni a nép katonai erejét, csödbe fogja dönteni színházait és zavart fog okozni az oktatási intézményeiben - le fogja dönteni régi erősségeinket.

Mára 30 millió magzatot öltek meg abortusz által. Szörnyő vér tapad nemzetünk kezéhez. Azt

gondoljátok, hogy Isten el fogja nézni ezt? Nem, az igazságos Isten, és sírásra fogja készíteni Amerikát a kiotott vér miatt. Hogyan? Már most is láthatjuk amint gyilkosok iskoláinkban és utcáinkon ontják a vért.

Erőnk gyorsan fogy. Gazdasági hatalmunk gyöngül, az euró, a font és a japán jen meghaladja a dollár erejét. Eközben, Kína és az EU hatalma nő. Hiszem, hogy az európai nemzetek - a megújult római birodalom királyságai - a világ első hatalmaként fognak kiemelkedni, és az Antikrisztus hatalmának alapját adják majd.

Isten feltárja a világ előtt meztelenségünket. Külső megjelenésünket lelkünk állapotához hasonlóvá teszi, és szellemi csődünk gazdasági zavarban mutatkozik meg. Olyan világosan fogja kimutatni megjelölt ítéletét nemzetünkön, hogy a világ többi nemzete fel fogja azt ismerni.

Amint szemünk láttára megtörténnek ezek az ítéletek, egyetlen válaszunk az, hogy Jézus legyen a mi pajzsunk. A titkos imakamránkba kell sietnünk, hogy imádkozzunk és mélyen meggyökerezzünk benne. Tudnunk kell, hogy az, aki hajunk szálait számontartja, meg fog tartani minket minden körülmények közt.

Arra ösztökéllek, hogy ragadd meg a következő különleges ígéreteket és tartsd készenlétben minden baj és szerencsétlenség esetére, amivel szembekerülhetsz:

- "Világosság ragyog a sötétben is a becsületesekre...nem fél a rossz hírtől, erős a szíve, bízik az Úrban. Rendületlen a szíve, nem fél." (Zsoltárok 112:4,7-8)

- "Igazságosan bíraskodik a világ fölött...az elnyomottak menedéke az Úr, menedék a nyomorúság idején. Benned bíznak, akik ismerik nevedet, nem hagyod el, Uram, azokat, akik hozzád folyamodnak." (Zsoltárok 9:9-11)

Végül pedig, íme a különleges, mindent legyőző szent érv, amellyel Isten trónja elé állhatsz: "Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem fél a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom. Egy dolgot kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy az Úr házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jószágos az Úr, és gyönyörkedhessem templomában. Megóv engem sátrában a veszedelem napján, elrejt sátra mélyén, magas kősziklára helyez engem." (Zsoltárok 27:3-5)